

Končno je bila po predlogu in daljšem utemeljevanju dvor. sod. svetnika g. Regallyja sprejeta resolucija: »Predpisi pravilnika za izvrševanje določil o pristojbinah iz členov 7.—12. začasnega zakona o proračunskih dvanajstinah in o najnujnejših fiskalnih odredbah z dne 4. aprila 1920, se, kolikor se tičejo sodnega poslovanja, neizvedljivi, ako naj sodišča redno in točno vrše svojo dolžnost, deloma pa tudi ovirajo promet v uprav neverjetni meri.

Predsedništvo viš. dež. sodišča in poverjeništvo za pravosodje v Ljubljani se kar najnujnejše pozivljata, da čim najpreje izposlujeta pri osrednji vladi v Beogradu, da se točka XXIV. imenovanih predpisov, objavljenih v št. 56 ur. lista dež. vlade z dne 11. majnika 1920, prekličejo in uveljavijo prejšnji predpisi.«

Razne vesti.

V Ljubljani, koncem avgusta 1920.

— (Kronika društva Pravnika.) Novoizvoljeni odbor je imel dne 20. julija sejo, v kateri se je konstituiral tako-le: načelnik odvetnik dr. D. Majaron, namestnik dvor. sod. svetnik B. Bežek, tajnik sodnik dr. R. Sajovic, namestnik dež. tajnik Iv. Škarja, blagajnik odvetnik dr. Jos. Lavrenčič, namestnik fin. prokurator dr. H. Souvan. Sklenil je naprositi poverjenike v Mariboru, v Celju in v Novem mestu, da poskrbé za oživetvorjenje podružnic, kojih pravila so že potrjena. — Sklenil nadalje naprositi deželno predsedništvo, poverjeništvo za pravosodje in delegacijo finančnega ministrstva za posredovanja, da se za podrejene urade naroči društveno glasilo. — Določil je nagrade za sotrudnike Slov. Pravnika. — Vršil se je razgovor o tem, kako pospešiti izdajo obč. drž. zakonika v slovenskem besedilu in kako izslediti zbirko slov. zakonikov iz zapuščine dr. Volčiča. — Na predlog prof. dr. Dolenca se je sklenilo prirediti pismeno anketo o vprašanjih: I. Ali je stvarno priporočati, da se razširi veljavnost srbskega kazenskega zakonika na celo ozemlje države Srbov, Hrvatov in Slovencev? II. Ali je stvarno priporočati, da se razširi veljavnost hrvatskega kazenskega postopnika na celo ozemlje države Srbov, Hrvatov in Slovencev? V koliki meri naj se uvede porota?

III. Ako se potrdijo načeloma prejšnja vprašanja: Na kakšen način bi se mogla razširitev izvesti? Katera doba bi bila primerna za »legis vacatio?«

— (Nagrade sotrudnikom »Slov. Pravnika«) je odbor društva »Pravnika« določil naslednje, računane za celo tiskano polo: za samostojna dela (razprave) 160 K; za praktične primere, če so prirejeni za tisk, 60 K; za književna poročila (recenzije) 200 K in za razne vesti 160 K. Te nagrade se bodo nakazovale sotrudnikom, ko bodo njih spisi priobčeni v listu.

— (Osebne vesti.) Imenovani so: pri dež. vladi v Ljubljani poverjeniki: za notranja dela vseučiliški profesor dr. Leonid Pitamic, za pravosodje dr. Gregor Žerjav in za socialno skrbstvo dr. Vladimir Ravnihar; — okr. sodnika dr. Fran Schaubach za deželnosodnega svetnika pri okrož. sodišču v Mariboru in dr. Erih Eberl za deželno sodnega svetnika pri višjem dež. sodišču v Ljubljani; za sodnike brez stalnega službenega mesta avskultant dr. Josip Kavčič, Fran Zöhrer in Josip Tuje, za avskultante pravni praktikanti dr. Erih Konšek, Viktor Durini, Rajko Lederhas, Janko Črček in Bogdan Petelin. — Policijski svetnik in vodja policijskega ravnateljstva v Ljubljani dr. Alojzij Guštin je pomaknjen v VI. čin. razred. — Podeljen je naslov in značaj okrajnih glavarjev vladnim tajnikom dr. Rudolfu Steinmetzu - Sorodolskemu, Josipu Znidaršiču, dr. Alojziju Gregorinu, dr. Marku Ipavicu in dr. Srečku Lajnšiču; naslov in značaj vladnih tajnikov okrajnim komisarjem Rikardu Koropcu, Gašperju Lipovšku, dr. Petru Vavpotiču in dr. Otmarju Pirkmajerju. Za provizorna koncipista sta imenovana konceptna praktikanta Matko Kandič in Ivan Šribar. — Pri generalni direkciji neposrednih davkov v Beogradu sta imenovana viš. fin. svetnika Hilarij Vodopivec za šefa odseka in dr. Fran Doršič za inspektorja. — Odvetniško pisarno je otvoril dr. Josip Grablovic v Ljubljani. — V imenik kazenskih zagovornikov sta vpisana deželnosodni svetnik v pok. Avgust Modriňak s sedežem v Dolenji Lendavi in notarski namestnik Fran Presečnik s sedežem v Konjicah. — Umrla sta odvetnik dr. Viktor Sušnik v Pliberku in finančni svetnik Bogumil Koser v Mariboru.

— (»Udruženje pravnika kraljestva Srba, Hrvata i Slovenaca«). Iz članka »Istorija Udruženja pravnika«, ki je priobčen v »Almanahu«, naznanjenem med književnimi poročili, povzamem nastopne zanimive podatke o društvu.

Društvo je bilo ustanovljeno meseca septembra 1908 po nastojanju predsednika kasacionog suda Dj. Pavlovića in univ. profesorja ter državnega svetnika Gige Geršića. Prvi predsednik je bil G. Geršić, a Pavlović, ki je odklonil kandidaturo v odbor, je bil proglašen na občnem zboru za častnega predsednika.

Že takoj početkom svojega delovanja se je društvo rekel bi ovekovečilo v pravni jugoslovanski literaturi. Povod je bila aneksija Bosne in Hercegovine. Upravni odbor je v svoji seji dne 7. oktobra 1908 naprosil svojega predsednikak G. Geršića, da znanstveno osvetli vprašanje aneksije. Le-ta je potem napisal knjigo z naslovom »Medjunarodni pravni bilans u poslednjoj balkanskoj krizi«, ki je bila natisnjena julija 1909 in ki obsega 138 strani. Društvo jo je založilo v lastni režiji ter ima, kakor mi je svoječasno bilo sporočeno, še nekaj izvodov v zalogi. Dokazovanje je strogo juridično, brez vsake politične primesi in tako stringentno in logično, da razpadejo v nič vsi argumenti, s katerimi so opravičevali nemški in avstrijski znanstveniki aneksijo. To knjigo vsem, ki se zanimajo za mednarodno pravo, toplo priporočam.

Nadaljno delovanje društva do svetovne vojske, ki je bilo le za čas balkanske vojne prekinjeno od oktobra 1912 do 27. decembra 1913, je obsegalo vse grane zakonodaje. Pečalo se je z reformami kazenskega in civilnega prava, kazenskega in civilnega postopka, konkurznega reda, organizacije sodišč in zakona o sodijah, zakona o odvetnikih, zakona o gradj. činovnikih itd. Referat sodije Miloša Stanojevića »o reorganizaciji sudova« je natisnil leta 1911 »Arhiv beogradskog fakulteta« v posebni izdaji, ki obsega 102 strani.

Na skupštini 27. dec. 1913. je prof. Geršić odložil predsedništvo, in skupština ga je za njegove velike zasluge počastila s tem, da je z velikim navdušenjem sprejela predlog dr. Subotića, da se ga imenuje za »doživotnog počasnog predsednika Udruženja«. Upravni odbor je potem izbral za predsednika svojega člana predsednika kasac. suda Mihajla P. Jovanovića, ki vodi društvo še sedaj.

Članov je imelo društvo: leta 1908: 193, l. 1909: 246, l. 1911: 111, l. 1912: 65, l. 1913 ni nikdo vplačal članarine. To nazadovanje je pripisati posledkom balkanske vojne. V letih 1914 do jeseni 1918 je delovanje vsled svetovne vojne popolnoma prenehalo. Oktobra meseca 1918 se je začela obnova in sta predsednik M. Jovanović ter blagajnik dr. Subotić sklicala konferenco vseh beogradskih pravnikov na dan 9. decembra. Vpisalo se je 58 članov. Konferenca se je preložila na 16. decembra in tedaj je bil izvoljen nov upravni ter nadzorni odbor. Na tej konferenci se je tudi sklenilo, da se društvo Udruženje pravnika odslej imenuje »Udruženje pravnika kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca«. Odslej je bilo prav živahno delovanje toliko v nabiranju članov, koliker v znanstvu. Do godišnje skupštine, ki se je vršila 26. in 27. oktobra 1919, je bilo nabranih 665 članov in obavljenih 10 predavanj, katera so vsa priobčena v Almanahu. Od članov jih je 552 iz Srbije, 113 pa iz novih krajev, (med temi je po mojih zaznamkih 66 Slovencev). Skupština je sklenila resolucijo, ki 1.) obsega poziv na pristojna mesta, da se uvede nov zakon »o činovnicama gradjanskog reda«, dotlej pa izboljša gnotni položaj činovništva in sodnikov, 2.) konstatuje potrebo izenačenja zakonov in pozivlja vladu, da izroči vse tozadevne zakonske predloge društvu na

proučavanje. Dosedanja odbora (upravni in nadzorni) sta bila potrjena v sedanji sestavi s pravico, da se po potrebi sama izpopolnita. Na podstavi tega pooblastila je potem upravni odbor izvolil podpisanega za tretjega društvenega podpredsednika. *Kavčnik.*

— (»Društvo odvetniških kandidatov za Slovenijo v Ljubljani«) se je ustanovilo in si izvolilo odbor: predsednik dr. Josip Cepuder, podpredsednik dr. Lojze Remec, blagajnik dr. Dominik Žvokelj, tajnik dr. Franc Lokar, računski preglednik dr. Jakob Mohorič in dr. Josip Koder.

— (Pravica revnih pri hrvatskih sodiščih.) Civilni pravdni red za Hrvatsko in Slavonijo ne pozna določbe, kakoršno ima naš civilni pravdni red v točki 4. § 64. Radi tega hrvatska in slavonska sodišča tožb, podanih v zmislu točke 4. §-a 64. c. pr. r. pri sodiščih v Sloveniji, niso sprejemala, temveč so jih vračala. Pravica revnih, podeljena od slovenskih sodišč, je postala na ta način iluzorna, ker določa hrv. opr. red, da se sme vložiti pismena tožba samo pri pristojnem sodišču. Da odpomore tem neprilikom, izdalo je hrv. slav. poverjeništvo za pravosodje na vsa podrejena sodišča naredbo, kako je postopati, če jim dojde taka na zapisnik pri sodišču v Sloveniji podana tožba. Po tej naredbi morajo hrv. slav. sodišča zapisnik, doposlani jim od sodišča v Sloveniji, sprejeti kakor prošnjo za podelitev pravice revnih. Pristojno sodišče odloči na podlagi navedb tega zapisnika, ali je prositelju podeliti pravico revnih ali ne. V pritrdilnem slučaju podeli to pravico in imenuje obenem zastopnika revnih. Ta zastopnik mora nato vložiti tožbo in mu pri tem služi doposlani zapisnik za informacijo.

— (Pravoznanstveni stiki držav, nastalih na bivšem avstro-ogrskem ozemlju). Zakoni so šli v vseh državah, ki so se dvignile na razvalinah bivše avstro-ogrske države, svojo pot. Mi tega sicer ne občutimo posebno, ker se je naša državna zakonodaja najmanj podvzela ustvariti kaj novega. Zato imamo pa špecialiteto pokrajinskih zakonodaj in to tako, da so n. pr. celo kazenske določbe v Sloveniji različne od onih v Dalmaciji. Ob tem razblijenju zakonodaj nemara res vstreza potrebam praktikov, osobito odvetnikov in notarjev, pa politikov, da dobe nekako torišče, kjer si morejo pridobiti na razmeroma preprost način znanje prava t. zv. nasledstvenih držav. Kajti ne glede na stroške, ki so glede nabave knjig naravnost horendni, tisti, ki rabi kakšno knjigo, niti ne more računati s tem, da jo po knjigotržcu pribavi v doglednem času. Na Dunaju se snuje v svrhu pomoči za te pravoznanske neprilike »Institut für Rechtskunde der Sukzessionsstaaten des einst österreichisch - ungarischen Gebietes«. Na čelu mu stoji univ. prof. dr. Hans Sperl. Namen inštituta je 1.) evidenca izpremembe privatnega, upravnega, finančnega, davčnega, kazenskega, obrtnega in civilnopravnega prava, 2.) naprava knjižnice, vsebujoče vse zakonike, naredbenike in drugo strokovno literaturo o teh izpremembah, 3.) izvestiteljstvo glede vseh navedenih izprememb vsakemu interesentu, kateremu se

eventualno pripošlje gradivo za dotično vprašanje. — Prospekt utemeljuje, zakaj mora biti tak inštitut na Dunaju s centralno lego bivšega stolnega mesta in zatrjuje, da tu ne gre za dobiček; plačevalo se bo le toliko, da se pokrijejo obratni in poslovalni stroški. (Vprašanja je nasloviti na Komite za ustanovo inštituta, Dunaj, VI. Mariahilferstr. 1 c). Priččujem tole notico osobito z ozirom na naše odveinike in notarje, ki imajo pač velike križe, če hočejo dati kak svet, veljaven za druge države. Morda pa bi bilo tudi za našo državo umestno, ako bi se zasnoval nekak centralni inštitut v Beogradu, ki bi imel v evidenci vsa prava vseh naših pokrajin in dajal izvestja o teh pravih. Tako bi se s proučevanjem pokrajinskega prava storil korak k pripravi svoječasnega izenačenja.

Dr. Metod Dolenc.

— (Izvor slovenske besede *kazen*.¹⁾ Pojma kazni v današnjem smislu besede prvotni Indoevropejci niso poznali, ker so inštitucije, ki nalagajo kazni, nastale šele v poznejši dobi. Če je kdo komu napravil kako škodo, tedaj se je moral oškodovanec sam ali njegova zadruga maščevati (samopomoč). Najjasneje nam o tem govorijo vsa stara in novejša sporočila o krvni osveti (gl. Schrader, Reallex. 98 sl.). Ako je kdo koga hote ali nehote usmrtil, ga je zasledovala usmrčenčeva zadruga, dokler ga ni usmrtila. Mogel pa se je usmrtil tudi odkupiti, ako je zadruga v to privolila. V tem, da je zadruga smrt svojega člana maščevala, t. j. da je usmrtilju naložila neko zlo (smrt ali odkupnino) radi njegovega dejanja, pa vidimo pojem današnje kazni. Ravno tako je zadruga kaznovala zločine, ki so nji kot celoti škodovali; prvotna in najbrž edina kazen je bila vedno smrt (gl. Schrader o. m. 833). Moremo si misliti, da je mogla biti odkupnina večja ali manjša in da je sčasoma prišlo do nekih določenih pravil glede visokosti odkupnine in odkupitve sploh. Ko je pozneje država odvzela zadrugam samopomoč, je prevzela tudi ta že določena pravila; zločin je odslej zasledovala država in ga po sporočenih pravilih, zakonih maščevala t. j. kaznovala. Umljivo je torej, da je *kazen* mlajši pojem, *maščevanje* in *naložitev pokore* (odkupitev) pa starejši. Zato imamo v indoevropskih jezikih tako pogosto za oba pojma isto besedo n pr. grš. *ποινή* „krvna osveta, sprava, pokora, plačilo, kazen“, *ᾠποινα* nom. plur. (nastalo iz **ἄπο-ποινα*) „odkupnina za vbitega; odkupnina za vojnega vjetnika; pokora, kazen“; iz grščine je izposojeno latinsko *poena*, iz latinščine pa izvirajo stir. *pian*, stvn. *pina* = nvn, *Pein*, angl. *pine*, *pain*; starobaktrijsko *kaēnā* „osveta, kazen.“ Obe besedi sta iz ide. **qʷoi-nā*, kar je dalo v slovanščini *cēna*, v litavščini *kaine* „cena, vrednost“; *cena* je torej prvotno določena *odkupnina*, prim. še grš. *τιμή* „plačilo, cenitev, kazen, pokora, spoštovanje, čast“ iz istega korena v redukcijski stopnji, ide. **qʷimā* (gl. še Berneker, EW. s. v. *cēna*). K temu pomenskemu prehodu prim. dalje še lat. *vindex*, *vindiciae*, *vindico* „kaznovati, maščevati, varovati“; lat. *multa* (osk. *molta*) iz ide. **mīg-tā* „škoda“, koren **mīg-*: sti. *mīktas* „poškodovan“, grš. *βλάζη* „škoda“ iz **βλάπη*, **mīgʷā*; glede izmene π : β prim. *ἀβλόπη* : *ἀβλάζη*, kar navaja Hesih za kretske, glede prehoda μλ- : βλ- pa *ἀ-μαλ-*

¹⁾ Ta sestavek sem napisal na posebno željo.

ἄπτω = βλάπτω, gl. Vaniček, EW. 706 in radi **q*^w namestu **q* gl. Fick, KZ. 28, 97. Iz tega korena je sprva izvajal Schrader, KZ. 30, 470 tudi slov. globa, kar pa glasoslovno ni mogoče; *globa*, ki so si jo Slovenci izposodili iz hrvaščine, pomeni prvotno „skrb, tuga“ prim. poljsko *głobić* „stiskati, mučiti“, spada k *globiti* „tiščati“ ali pa k *glodati* „glodati“, gl. Berneker, E W. s. v. Lat. *multa* pomeni „kazen, predvsem denarno“ in se je razvilo preko pomena „pokora“, t. j. dejanje, ki narejeno *škodo* poravna. V lat. *damnum* „zguba, škoda“ pa je pomen kazni nastal mnogo pozneje; prvotno pomeni *damnum* iz **dap-no-m* „potrato“ gl. grš. *δαπάνη* „potrata, zapravljenost“, lat. *daps* „pojedina“; pomen škode se je razvil neposredno iz pomena potrate; *damnare* je torej „komu škodovati“ gl. Walde, EW. s. v. proti Schraderju, Reallex. 832, ki spaja *damnum* z *dare* in bi naj sprva pomenilo „to, kar se *da* za spravo“, proti čemur pa govore prvotni latinski pomeni. Tudi slov. *kaznъ* naj bi bilo po Schraderju o. m. 103,831 in Miklošiču, EW. 107 iz istega korena kot *παινέω* in *kaēnā*, in sicer iz ide. **q^wō(i)-sni-*; podaljšano prevojno stopnjo korena imamo zares v slov. *kajati* se „kesati, pokoriti se“, *kajaznъ* „kes“; verjetneje pa je, gl. Berneker o. m. s. v., da je naša beseda tvorjena s formantom *-ni-* od korena *kaz-*, ki ga imamo v glagolu *kazati*, *kažem*; pomen *kazen* je potemtakem mlad in se je razvil preko pomenov *ukaz*, rus. *nakazanje*, ki pomeni v starejši dobi „pouk“, sedaj pa „kazen“; prim. še današnji slov. rek „*ti bom že pokazal*“, v katerem tiči pojem kazni. K temu pomenskemu prehodu prim. še grš. *δείκνυμι* „kažem“, nem. *zeigen* in stvn. *zihān* „zeihen“; lat. *notare* „označiti“ in „karati“, grš. *ὀνοτάζω* „karam“; n. *weisen* in *verweisen*, *merken* in *vermerken*; got. *witan* „wissen“ in *fraweitan* „maščevati“; rus. *nakazatъ* „navajati“ in „kaznovati“ itd. Še mnogo jasneje pa kaže na ta izvor (koren *kaz-*) besede *kazen* pomen, ki ga imamo na slovenskem Koroškem. Gutschmann D-wind. Wrtb. (l. 1789.), navaja na str. 463: Zins = kasen, *zhlnsh*; Zinsacker = kasenika gniva; zinsbar = kasnu podvershen, *nakasnjen*; Zinsbauer = kasenki kmet; Zinsbuch = kasenike bukve; zinsen = kasnuvati; kasen dati; Zinstag = kasenki den; Zinsung = kasnuvanje; dalje ima še U. Jarnik, Vers. e. Etym. (l. 1832.) na str. 153.: *kāsen*, g:n. *kašni*: herrschaftliche Urbialgabe, Stift (na spodnjem Koroškem: *veča*; gl. o večah Kaspret, ČZN. IV. 214 sl.); *shitna kāsen*: herrschaftliches Zinsgetreid; *kasnovāti*: die herrschaftliche Zins entrichten, in UK. *vezhovati*; *kasnovānje*: das Entrichten der Stift. *Kazen* je tu ohranjeno še v prvotnejšem pomenu in znači „to, kar je komu ukazano, nakazano, naloženo“. Tako nam postane lahko pojmljivo, ako rabijo v Kranjski gori za običajno „v najem dati“ izraz „v *kazen* dati“ gl. Pleteršnik s. v. *kazen*.

V današnjem navadnem pomenu (n. Strafe) pa menim, da je slovensko *kazen* prevzeto ali iz srbohrvaščine ali pa še prej iz češčine. Slovensčina je sicer tudi razvila ta pomen besede, za kar nam priča *pocazen* v I. brižinskem spomeniku, vrsta 25., narod pa je besedo pozneje zgubil; ne najdem je namreč pri nobenem starejšem slovenskem pisatelju in tudi ne, kolikor mi je znano, v narečjih. Protestantski pisatelji rabijo *štrafinga*, *kaštiga* ali *pena*, prim. ie en zhlouik moral to peno inu Shtrafingo nefti inu preterpeti, Trub. C. O: 6b, taka shtrafinga inu Pena bo fadofti ibid. Dalmatin piše v Registru k Mojz. bukv.

(l. 1578.): Shtraiffinga. Kashtiga. Iste izraze, predvsem *shtraiffinga*, imajo vsi poznejši tiski in rokopisi, tako tudi vinogradski zakoni. Le redko berem tudi *svar* n. pr. Trub. fuara iñu shtraifana CO. 13 a. Šele v začetku 19. stoletja opažam, da hočejo pisatelji zameniti tujko z domačo besedo; tako ima n. pr. Japljeva izdaja Davidovega psalterja (l. 1798; prevel Traun) v 6. in 37. psalmu še „ne fhtrafaj“, str. 10, 91, dočim ima molitvena knjižica Sveta Masha, 11. izdaja v l. 1808., torej le 10 let kasneje, v istih psalmih že „ne fvári me“, str. 182, 186. Prvikrat pa berem kazen v Ravnikarjevih Zgodbah sv. pisma: kásni ali ftrafe l. 122 (l. 1815.), dasi rabi drugače navadno še fhtrafinga II. 287, fhtrafaj II. 287 (2), fhtrafovano II. 268 itd. (l. 1816.). Nasledni znani mi primer berem v Zgodbah sv. pisma, ki jih je l. 1830. izdal Gašper Žvab: kasen ali fhtrafa str. V., str. 6; kasen 7; kasnuje 56 poleg fhtrafam 56, fhtrafal 47 tn še ftrahovati 11, ftrahoval 56; dalje berem pri Slomšku, Blaže in Nežica (l. 1842.) ftrafe 109, fhtrafuje 223, kashtigani 223, pač pa prevede nemško Strafgesetzbuch tako-le: bukve kasen, kashtig alj fhtrafing, str. 223. V Hiltinem redu za ljubljansko prisojno delavnico iz l. 1846. imamo tudi že kasin, kasnovano poleg fhtrafinga, fhtrafano; zanimivo pa je v našem oziru dvojezično Osnanilo iz l. 1847. (o ustanovitvi deželne prisilne delavnice); tu imamo: ftrahovavnih poštavnih bukev (Strafgesetzbuch) v § 1.; kraj ftrahovanja (Strafort) § 1.; fhtrafingami § 13.; is deshelne ftrahovavnize (Provinzialstrafhaus), § 19.; od § 28. dalje pa: kasnovati ali ftrahovati § 28.; kasen ali fhtrafinga § 32.; kasen § 35.; kasen ali fhtrafinga § 43.; kasnovanju ali fhtrafovanju § 47.; kasni §§ 48., 49. Zdi se, kakor meni tudi g. prof. Dolenc, ki mi je te podatke sporočil, da je prevajalec šele med prevajanjem zvedel za novo vpeljanko „kazen“, ki se je po sodnih uradih in od l. 1849. po državnem zakoniku (Cigale) pričela razširjati.

Fr. Ramovš.

Prošnja.

Vsem gospodom sodnikom, odvetnikom, notarjem, javnim in privatnim juridičnim uradnikom.

Za delovanje naše pravne fakultete v Ljubljani je velevažno, da si ustvarimo pravno biblioteko. Omejena sredstva, kurz denarja, težkoče pri transportih iz inozemstva ovirajo le količikaj povoljno ureditev te zadeve. Radi tega si dovoljuje podpisani dekanat obrniti se na vse prijatelje naše visoke šole, posebno pa na v jurističnih poklicih delujoče gospode s prošnjo, naj po možnosti prispevajo z darili knjig, ki jih hvaležno sprejme podpisani dekanat. Poleg znanstvenih knjig bi bile najbolj potrebne nove izdaje zakonov in učne knjige (v hrvatskem in nemškem jeziku) za rabo študentov.

Dekanat pravne fakultete v Ljubljani.